

VOORWOORD

De bende van vijfenhalf

Dit is het verhaal van vijf katten die wonen in het Katshuis. Zij hebben er alles aan gedaan om hun verhaal te verwoorden. Zij hebben zelfs hun mens onder druk gezet, om hun verhalen uit te werken. Er werden zelfs dreigementen geuit en toen het mens het nog niet wilde doen, hebben ze een voorbeeld gegeven van waar ze toe in staat zijn. Het mens is gezwicht en hier is dan het boek.

Ook willen deze vijf katten even duidelijk maken dat ze niet doen aan dankwoorden. Ze vinden dat iedereen hun moet bedanken, omdat ze zoveel werk hebben verricht om deze verhalen op papier te krijgen.

Het mens heeft de verhalen op papier gezet en verder niets. Ook dus geen dankwoord voor haar, omdat ze gewoonweg blij moet zijn dat ze het mag doen. Daarbij mag ze ook nog voor deze prachtige katten zorgen en dat is meer dan voldoende.

DE BENDE VAN ...

De kogel is door de kerk, we gaan een boekje schrijven. We vinden het allemaal bijzonder spannend, want we moeten nog zoveel gaan regelen. De eerste vraag is, hoe gaan we ons noemen als groep?

Van de week was ons mens een dagje weg. Ze ging 's ochtends heel erg vroeg weg en kwam pas aan het eind van de middag weer thuis. Dit gebeurt niet zo vaak. Natuurlijk had ze ervoor gezorgd dat het mannenmens een paar keer per dag langs kwam om te kijken of het allemaal wel goed met ons ging. Pffff. Alsof wij niet een dagje zonder een mens kunnen.

We gebruiken deze momenten altijd om een groepsoverleg te houden. Ik ben de voorzitter, want ik ben de oudste en ik heb het meest over(ge)wicht. Het is altijd serieuze business hoor die overleggen. Dit keer hebben we besproken hoe wij ons boek gaan noemen. Ik begon als eerst met de naam 'het Katshuis'. Zo noemt ons mens namelijk het huis waarin wij wonen. Leuk bedacht, maar dat was het toch niet helemaal. Bas kwam toen met het idee om ons de bende van zes te noemen. Nou, dat gaf een discussie joh, want we zijn maar met z'n vijven. Bas bedoelde als zesde natuurlijk ons mens. Ja, onze Bas is een echt mensenkatje. Hij is echt gek op ons mens.

Emmy is een vrouwtje en dat merk je wel. Erg fel. Ze is hier binnengekomen als een wild kitten en daar is in de tijd niet zoveel aan veranderd. Ze is lief hoor, maar jeetje wat een temperament. Achter al die felheid en temperament zit toch wel een lief, klein hartje. Ze is best angstig en onzeker.

Emmy zei dat het mens geen recht had om bij ons in de